Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

„Fremdenblatt" о вислїдах переговорів бар. Бінерта. — Дальша чутка про відносини парляментарні — Події в Туреччині і кретийска справа. — З Росиї.

„Fremdenblatt" пише: Переговори президента мінїстрів бар. Бінерта з проводирями партий ческого сойму закінчили ся а повні збори німецких і ческих послів соймових будуть тепер мусїли ухвалити на місци, чого мають держати ся в своїм поступованю в маючім небавком бути скликанім соймі. Віденьскі переговори не дали ніякого протоколярно уложеного вислїду, котрий можна би чорне на білім забрати до дому, а то вже з тої простої причини, що укладане і списуване яких небудь постанов зовсім не було в плянї тих нарад. Відбувала ся по просту лиш виміна гадок, німецкі і ческі партиї висказали правительству свої погляди що до відносин в ческім соймі а президент мінїстрів подав погляди кождої части також і противній стороні. Настрій, який при тім можна було сконстатувати, творить головно успіх підприємства. Проявили ся деякі диспозициї для слушної прихильности і розважного пониманя і длятого почин до скликаня ческого сойму, щоби він міг уконституовати ся, не есть вже безвиглядний. До заскорого тріумфу, до якихсь санґвінічних надій вислїди переговорів не дають ніякого права.

Християньско-суспільний союз, котрий числить 96 послів до ради державної і сойму, збере ся — як доносять з Відня — дня 16 с. м. на нараду під проводом дра Люеґера. Після кореспонденциї „Austria" християньско-суспільні посли уважають по конференциях у бар. Бінерта ситуацию за вияснену і наміряють ужити цілого свого вплыву, щоби то вияснене укріпити та зробити обструкцию неможливою. Під наради християньско-суспільних зборів прийдуть передовсім справи шкільні у Відни і німецких краях коронних в тім напрямі, щоби чисто німецкий характер тих країв був законно забезпечений.

„Corr. Centrum" приносить інформацию, що рада мінїстрів має нинї в понеділок заняти ся справою соймів, передовсім ческого і предложенями правительства що до ординациї краєвої, реформи виборчої, языка властий автономічних і помноженя числа членів виділу краєвого в Чехії. Та сама кореспонденция пригадує, що вороже становище славяньскої уніі супротив правительства бар. Бінерта не змінила ся і бар. Бінерт буде небавком мати нагоду о тім переконати ся.

Централїне бюро молодо-турецкого комітету для єдности і поступу в Солуни оголосило слїдуючий комунікат: Щоби добро вітчини і єї земельну ненарушимість тревало забезпечити, щоби затерти всї противности і плекати добрі відносини межи всїма елементами османьскої держави, згодив ся молодотурецкий комітет для єдности і поступу і вірменьский комітет „Ташнаксуціун" на слїдуючі точки: Не будемо щадити ніякого труду, ніяких жертв, щоби поставити конституцию на тревалій основі. Постоїмо як один муж за тим, щоби евентуальний реакцийний рух поборювати з як найбільшою рішучостию і всїма законними средствами. Оба комітети постоять за тим, щоби у вітчинї не робили ся ніякі роздори, ніякі сепаратистичні змаганя. Оба комітети будуть старати ся о то, щоби усунути в народї гадку, мов би то Вірмени хотїли проголосити свою независимість. Оба комітети годять ся в тім, що розширене провінціональної власти есть запорукою для поступу і єдности спільної отоманьскої вітчини. Комітет для єдности і поступу і комітет „Ташнаксуціюн" уважають події в Константинополи і різню в Адані за данину крови і звернуть свою увагу лиш на то, щоби держати ся визначеної лінії полі-

---

43)

Образки з подорожи по Америці.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Лишім же на хвильку теперішне Сан Франціско а придивім ся, яке оно було перед катастрофою з дня 18 цьвітня 1906

Сан Франціско було навіть у Американців найулюбленійшим із всїх американьских міст і они майже не називали его инакше як лиш „Фріско". Тут як нігде инде сходили ся з собою оба сьвіти: західний і східний, а для жителів величезних просторів заходу мало се місто більше чогось притягаючого до себе як Ню-Йорк та Чікаґо для сходу і середного заходу. Підчас коли на заході розповідали собі про Ню Йорк як про Льондон або Париж, то Сан Франціско було містом, котре на заході грало в дійстности таку саму ролю як Ню-Йорк на сході.

Істория сего міста сягає до тих часів, коли то іспаньскі черцї Франціскани оснували були від 1769 р. в місци між Сан Дієґо а точкою положеною трохи на північ від Сан Франціско 21 місий для навертаня Індиян на християньску віру. Для обезпеченя тих місий ставлено декуди малі кріпости, звані „президіос". Місию Сан Франціско, звану пізнїйше місиєю Дольорес, основано в 1776 р. на тім місци, де она стояла аж до послїдного землетрясеня і належала до найбільших займавостий міста. Від неї то пішла й назва Сан Франціско. Коло сеї місиї виставлено небавком і „президіо", але пізнїйше місто зачало ся будувати в 1835 р. около малої оселї, званої „Єрба буена". Нова місцевість не мала ще й 10.0 душ, коли в січни 1848 р. коло тартаку Німця Суттера, що зайшов був з Бадену і під ту пору мав свій хутір на схід від Сакраменто, відкрито каліфорнійске золото, котре давало ся виполїкувати з потовченого каміня. Місто зачало тепер дуже скоро рости і вже в 1852 р. мало 34.870 душ, в 1890 р. — 398.997, а в 1900 р. вже аж 343 000 душ. Коли пізнїйше не стало справдешного золота, то его місце заступила золота пшениця і инші рільні продукти, котрі зробили з Каліфорнії незвичайно богатий край та причинили ся дуже богато до розросту Сан Франціска.

Але й само положене надає місту незвичайної ваги і значіня, бо робить з него справдешне морске місто. З трох сторін обливає Сан Франціско вода: на сході звичайно спокійна вода заливу, званого по імени міста; на заході, куди поправді само місто не сягає, лиш деякі его будинки і парк, обливають побережа филї Тихого океана, а на півночи есть пролив званий „Золотими воротами" (Ґольден Ґет), котрий сполучає залив Сан Франціска з океаном. Назва Золотих Воріт не має ніякої звязи з каліфорнійским золотом і пішла мабуть від того, що пролив сей при заході сонця виглядає иноді мов би облитий золотом.

Пристань тягне ся вздовж побережа від сторони заливу і там було перед катастрофою повно доків, шпихлїрів і складів та варстатів і крамів а цїлий ліс комиnів пароходів і щоглів вітрилових кораблів доповняв образ морского міста. З пристані вели до міста знаменито вибруковані улиці, з котрих найголовнїйша ул. Маркет, широка на 38 метрів, тягнула ся скісно через місто, від північного сходу на полудневий захід 5 кільометрів далеко аж під горби. Для скорого перевозу людий, особливо в горішні части міста, була тут цїла сїть трамваю, котрого вози тягнули підземні каблї.

Що до будови домів то тут не було таких дерихмар як в Ню Йорку або Чікаґо, а коли в послїдних часах зачали були й тут ставити височезні доми на богато поверхів, то бодай старали ся прикрасити їх зверха і надати їм так красшого вигляду. Характеристикою для Сан Франціско було, що тут майже перед кождим домом були огородцї а доми богачів таки аж потапали в цьвітах і зеленн своїх огородів. Мілїонери та мілїярдери мали свої доми переважно на т. зв. горбі Набоба — Ноб Гіль, котрі в найбільшій части так як і богато инших домів були збудовані з дерева а то головно для того, що в деревляних домах на случай землетрясеня було безпечнїйше як в мурованих. Так могло бути при слабих землетрясенях, але не при таких, як було послїдне. Найкрасший деревляний будинок, славний Кліф гавз положений на скалах над фи-

тичного поступованя, установленої обома сторонами.

З Константинополя доносять: Турецкі круги дипльоматичні привязують велику вагу до подій в Атинах і вижидають нетерпеливо рішеня короля Юрия. Становище грецкої династиї буде доти захитане, доки не знайде ся якийсь спосіб залагодженя кретийскої справи. Залагоджене то мусить бути таке, щоби могло вдоволити і Крету і Грецию і Туреччину. Туреччина згодила би ся на відповідну винагороду за то, що зрекла би ся верховної власти на Креті. Такою винагородою була би реґуляция перскої границї а іменно призваня Туреччинї перскої провінциї Номія. Туреччина в заміну за то зрекла би ся права верховної власти над Кретою а внаслїдок того в самій Грециї змінив би ся теперішний революцийний рух на реформаторский.

З Петербурга доносять в голосній справі замкненя запомогової Каси товариства літератів: Президент міністрів Столипін приймив оногди депутацию запомогової Каси літератів і учених. В виду сумного положеня членів Каси, президент міністрів рішив ся призволити на дальшу еї діяльність, однак під незмінним услівем, що загальні збори, котрі відбудуть ся вже сего місяця, переведуть ревізию статутів каси і вичеркнуть всі постанови що до специяльних фондів, призначених на запомоги. Всї фонди запомогові мусять бути змінені на фонди емеритальні.

Новинки.

Львів, дня 13-го вересня 1909

— **Іменованя.** Є. В. Цісар надав приватвим доцентам на виділї фільософічнім львівского університету дрови Лаврентию Тессейре і дрови Адамови Шельонґовскому титул надзвичайних професорів. — Спільне Міністерство скарбу в справах Босни і Герцеґовини іменувало судового ад'юнкта в Мостарі, Івана Янкевича, секретарем судовим. — Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала офіцияла митового, Михайла Севгиша ревідентом митовим в IX кл. ранґи в галицких урядах митових.

— **З зелїзниці.** З днем 5 вересня с. р. отворено пристанок Кути („Конти“ — Konty) положений на шляху Красне Броди в кільометрі 21·0 поміж стациями Заболотцї а Ожидів для руху особового і пакункового.

— **Проґрама хлїборобскої вистави в Стрию.** Дня 19 вересня (в неділю) о 12 годині в полудне сьвяточне отворене вистави в присутности почетних членів і запрошених гостий. Першого дня буде вистава осьвітлена і отворена до 8 год. вечером. Дня 20 вересня відбуде ся оцінка масла союзних спілок. Дня 21 і 22 вересня буде нарада в справі підготовленя першого всеукраїньского кооперативного конґресу. Дня 23 вересня перші конституючі збори Краєвого господарского товариства „Сільский Господар“ і з'їзд пасічників. Замкнене вистави відбуде ся дня 27 вересня о 6 год. вечером.

Дня 19 вересня т. є. в день отвореня відбуде ся в Стрию торжественне посьвячене прапора тов. „Сокіл“, як також злет Соколів і Січий а з полудня великий сокільский фестин.

Виставовий комітет звертаєть ся з просьбою до загалу, щоб в день отвореня т. є 19 вересня приїздили до Стрия лише Соколи і Січи, які возьмуть участь в торжественнім посьвяченю прапора товариства „Сокіл“ в Стрию, в походї і фестинї і лиш партиями зможуть оглянути виставу. Господарі і ґаздинї зволять приїздити в иньші днї треваня вистави, тодї зможуть оглянути виставу з більшою користию для себе і зможуть дечого навчити ся. Розклад поїздів в Стрию есть вельми догідний і кождий, хто вибирає ся на звиджене вистави, нехай приїде рано до Стрия, а з полудня чи вечером зможе від'їхати домів і непотрібує видавати гроша на нічлїги.

— **Галицкий український театр** під управою п. Стадника дав дня 5 с. м. послїдну виставу в Каменци подільскім. Звідси поїхав на кілька днів до Проскурова, а потім верне ся назад до Галичини. Найбільший успіх мали в Каменци опери: „Галька“, „Продана наречена“ і „Жидівка“. Українська трупа з видатними — як пише „Рада“ — драматичними і вокальними артистичними силами, доброю орхестрою і гарними обстановами пес трохи розворушила мертве царство — Каменець.

— **Фестин,** посьвячене прапора стрийского „Сокола“ і похід відбуде ся невідклично дня 19 вересня 1909 р. без огляду на погоду. Датки за почетні цьвяхи впливають до „Сокола“ в Стрию. Добрий початок в сїй справі зробив Є. Е. Митрополит ґр. А. Шептицкий, зложивши значну суму на цїль прапора. Позаяк напливають щораз нові зголошеня і поїздами приїде велике число „Соколів“ і „Січовиків“, тож для удержаня порядку взиваємо поодиноких начальників, щоб зголошували ся у друга Алфреда Будвиновского зараз на двірци в Стрию, котрий з нашої сторони є до сего призначений. По кватири належить заздалегідь удавати ся листовно до друга Ярослава Небиловця, урядника Товариства задаткового в Стрию. Гаразд! — За Тов. „Сокіл“ в Стрию: Інж. Волод. Дутка, голова. Волод. Калуський, справник.

— **Дрібні вісти.** В селї Комарові, стрийского повіта, 7 кільометрів від міста є три німецкі ґрунти на продаж, пересічно кождий ґрунт по 10.000 до 12.000 К. Поле пшеничне, пасовиско, сїножать і лїси громадскі. Близші інформациї подасть о. Омелян Кордуба, місцевий парох, до котрого треба зголошувати ся. — Ліцитация вимуштрованих в армії кобил придатних для селян до годівлї відбуде ся дня 25 с. м. о 8 год. рано в Зимній Водї коло Львова. — З карного заведеня у Львові втїк Михайло Станиславский літ 26. Станиславский есть татуований синьою краскою на правій руцї повисше доловї.

— **Убийство в Сяноках перед судом.** Перед самбірским судом присяжних відбувала ся в четвер розправа против Лаврентия Урбаньского, почтилїона з Сянок, літ 27, о злочин скритого убийства, якого він допустив ся дня 15 мая с. р. на тамошнім почтмайстрі, бл. п. Тадею Мадейскім, застріливши его з револьвера в хвили, коли Мадейский розглядав ся в розкладї їзди зелїзницями, розстеленім на земли. Урбаньский признав ся до вини, але казав, що допустив ся убийства в нетверезім станї та із злости, що Мадейский его відправив і хотів ему баламутити его наречену. Урбаньский ще 12 мая виймив був з мішка грошевого лист вартости 1000 К та пофальшував документи, а боячись, що справа вийде на верх, хотів очевидно позбавити Мадейского житя. На внесене оборонця адв. Келяновского, щоби Урбаньского віддати під обсервацию лїкарску, трибунал згодив ся і відрочив розправу до падолиста.

— **Нещасливі пригоди.** В Сільця Беньків на фільварку підчас складаня збіжа в стирту упав тамошний селянин Йосиф Лозовий зі стирти так нещасливо, що забив ся на місци. О тій пригодї повідомлено суд повітовий, бо есть здогад, що стало ся то в наслідок нерозважних жартів других робітників, котрі струтили Лозового зі стирти. — В Новім селї, збараского повіта утопив ся в тамошнім ставі 6 лїтний Сидір Ґонтар, син тамошного селянина. — В Богородчанах вибух оногди огонь в хатї хорої на умі Варвари Кочкодан і она

лями Тихого океана, скинуло таки цїлий у воду а деревляні будівлї в самім містї лиш піддержували огонь підчас землетрясеня.

До найкрасших будинків в Сан Франціско належали: новий ратуш (Сіті Галь) з банею по серединї, нагадуючий своєю будовою париский пантеон, церкоа сьв. Ігнатия і сьв. Патріка, дерихмара редакциї ґазети „Chronicle“ та й згаданий вже Кліф-гавз, куди що дня по полудни вибирали ся на прогульку тисячі людий, щоби звідси придивляти ся морским львам спочиваючим в долинї на виринаючих з моря скалах.

Але найбільшою займавостию в Сан Франціско був т. зв. палатовий готель Паляс Готель (Palace Hotel), котрого сама будова (без ґрунту) коштувала три і пів міліона долярів або $17\frac{1}{2}$ міліона корон. Готель сей був на 8 поверхів високий і крім всіляких иньших комнат мав лиш 800 комнат гостинних з 1208 ліжками а при кождій з тих комнат була ще й мала комнатка для купелї. Мури, середні стіни, помости і стелї того будинку були зелїзними трамами і штабами так посполучувані з собою, що здавало ся, що ніяке землетрясе не не годно би їх розірвати. Та й правда давнїйші землетрясеня не зробили були в сїм будинку ні найменшої шпарки, аж послїдне рознесло его зовсїм.

Побіч многих широких сходів було ще в сїм будинку пять порушуваних парою підносів або елєваторів (вінд), котрі від рана аж до пізної ночи були в безнастаннім руху і помагали гостям заходити до своїх комнать хоч би й на найвисшім поверсї так вигідно, як би то було на земли на долинї. В будинку сїм були 4 величезні салї реставрацийні, дальше салї на долї, на концерти, читальні і салї до розмови. Криша сего будинку була зовсїм плоска і обведена довкола множеством бляшаних коминів; она служила за місце до проходів і звідси був красний вид на цїлу околицю.

Але найпильнїйше зі всего було в сїм готели подвіре, довге на 144 а широке на 84 стіп і вкрите в горі скляним дахом. Довкола сего подвіря подібно як в театрі ішло сїм широких ґалерий, опертих на стовпах а на семій ґалериї, котрої передні стїнки були із грубого скла, були висячі городи. Цїла ся ґалерия була заставлена всїлякими красними ростинами і цьвітами. На долинї було се подвіре украшене ґрупами пальм і цьвітів водограями і коврами. Правильно що понедїлка відбували ся тут концерти. Коли підчас тих концертів або при якій иньшій нагодї було подивити ся при електричнім осьвідтленю з найвисшої ґалериї на долину, де було повнісенько людий, то здавало ся, як би там хтось порушав малесенькими ляльочками мов в театрі маріонеток.

В сїм готели мешкало лиш мало коли менше як тисяч гостий а навіть многі богаті люде, що мали свої доми подальше від середини міста, мешкали тут з цїлими родинами. Вся служба готелева і его управа складала ся з 500 осіб. Готель сей, хоч і як він знаменито був забезпечений від огню, знищив огонь підчас землетрясеня. Так само згорів ще й другий готель та повалили ся а відтак і погоріли майже всї театри.

Зараз коло осїдка богачів, коло горба Набоба, знаходить ся хіньске місто — Чайне Тавн (China Town), дві крайнї противности побіч себе: Два собі противні сьвіти, дві противні собі раси, найбільше богатство і найбільше нужда, найвисша елеґантия і послїдна нехарність! Многі тисячі синів царства небесного з позаплїтаним в коси волосем знайшли собі тут нову вітчину і вертають до старої хиба аж в домовинї, бо не хотять, щоби їх тїло спочивало на чужій земли і між чужими, хоч они з тих чужих жили і збивали на чужій земли маєтки. Тутешні Хінцї то по найбільшій части т. зв. реформовані, многі з них приняли вже християньство і належать навіть до армії спасения або до якихсь сект християньских. Суть то по найбільшій части знамениті купцї, котрим тут навіть добре веде ся. Але й богато з них належить до найнизшої, робітничої кляси, що привикли жити в як найбільшій нуждї і нехарности. В день хіньске місто своєю нехарностию робить прикре вражіне, але зато виглядає живописно в ночи, коли паперові ліхтарні всїляких красок видають яскраве сьвітло на різьблені і поволочувані орнаменти та на звисаючі з гори на долину всїлякі вивіски з хіньским письмом. Цікавому чужинцеви, що волочить ся улицями, предкладають зараз свої услуги т. зв. детективи, котрі за добру заплату готові повести его по всїх хіньских норах та познакомити его з хіньским житем в ночи; они уміють все так зручно повести, що чужинець навіть і не годен в першій хвили зміркувати, що всї тотї тайни, в які его вводять, то чистий гумбуґ — промисл обчислений на визиск. Але я хотів пізнати той промисл і одного дня вибрав ся до хіньского міста.

(Дальше буде).

згоріла. — В реальности при ул. Пильникарскій ч. 6 у Львові зломив ся в пятницю вечером маґоль, а упавши на служницю Пазю Шевчуківну, зломив їй праву ногу. Завізвана поготівля ратункова відставила єї до шпиталю. — Іван Шереметa, син доворця реальности при ул. Калічій ч. 18 впав онгди з оріхового дерева так нещасливо, що зломив собі обі руки.

— **Крадїж з вломом.** З Перемишля доносять: В ночи з 10 на 11 с. м. добули ся невислїджені доси злодії до ювілерского склепу І. Вайнштока при ул. Мицкевича крізь пивницю в той спосіб, що вибили в ній в горі діру; другу не докінчили, бо очевидно склепліне було за тверде. Добувшись до середини, отворили, насамперед стіл а знайшовши там ключі отворили вертгаймівску касу і скляні ґабльотики, в котрих буля дорогоцінности. Злодії забрали 100 золотих дамских годинників, около 30 мужеских золотих годинників, кільканайцять перстенів з дорогими каменями, кілька дорогих бранзлетів, ковтків і ланцушків, всего разом на яких 20.000 К Срібла не рушили. Крім того взяли готівку 200 К. і верхняк купця Вайнштока полишений в склепі. Рано знайдено в пивници у вікні ковдру і стару пелерину, котрими засланяли вікна. Як стверджено, було трох злодіїв, бодай чи не львівских, літ около 30 і порядно убрані Около 11 год в ночи прийшли они до „готелю" Шпільмана, положеного позаду склепу і замельдували ся там яко ремісники із Судової Вишнї під назвисками: Йосиф Бекерский, Михайло Іванчук і Кароль Марцінкевич, заплатили за готель з гори і казали збудити ся до сьвіта. По обрабованю склепу, при чім мали може о стілько улекшену роботу, що вікна згаданого готелю виходять на подвіре перед пивницю, вернули назад до своєї комнати, тут мабуть поділили ся добичею, на що вказують полишені етві з годинників і пара ковтків і винесли ся.

— **Львівский дефравдант в Каірі.** Краківска і львівска полиция одержали з Каіра телеґрафічне повідомлене, що там арештовано якогось підозрілого молодого чоловіка, при котрім знайдено 10 банкнотів по 1000 корон. Арештований леґітимував ся паспортом вистав леним на імя Йосифа Змерзлого, студента фільософії на краківскім університеті. Краківска поліция припускає, що арештований є Стефаном Вайґнером або Станиславом Старжевским зі Львова. Вайґнер, котрий був урядником в бюрі львівского підприємця нафтового п. Генриха Махера, вкрав бланкет з підписом Махера і на основі того підпису відобрав при помочи Старжевского 20 000 К в однім з банків. Старжевский виманив відтак паспорт від Змерзлого. Віденьска поліция ствердила, що они оба були якийсь час у Відни і підозріває їх о доконане крадежі на почті при площи Міноритів, де вкрадено 119.000 К. Яко підозрілого о сю крадїж арештовано в Ню-Йорку якогось чоловіка, але з браку доказів випущено его на волю Арештований в Каірі молодець буде небавком відставлений до Кракова.

— **Панна орґанізаторкою розбишацких нападів.** З Києва доносять про незвичайний навіть серед російских відносин розбишацкий напад на двір в Оситнячках, чигеринського повіта. Тиждень тому назад напали були злодії в ночи на дім пп. Косюжиньских і зрабували богато річий, між иншими столове срібло, револьвер, рушниці і т. п Не минуло кілька днів, як на дім тих паньства напали знов розбишаки вечером і то в хвили, коли в столовій комнаті сидїло ціле товариство, зложене пере важно з дам. Розбишаки мали саджею замащені лиця а впавши до комнати, крикнули: Руки до гори! — та наставились з револьверами. Зробив ся страшний переполох, пані зачали кричати, розбишаки стріляли, на вистріли їх відповів також револьвером п. Антін Косюжиньский а пані Мариянна Козаковска вхопила крісло і кинула ним в одного з розбишаків. Такого опору розбишаки не сподївали ся і пустили ся втікати. Слідство виказало опісля, що в нападі брали участь бувший льокай і огородник, котрих недавно тому відправлено, та що напади ті орґанізувала далека своячка паньства Косюжиньских панна Т., котра таки у них мешкала. Дальше слідство викрило, що з'орґанізована нею ватага ограбила межи одним а другим нападом на дім пп. Косюжиньских бюро Терещенків і недалеку цукроварню.

† **Померли:** Пракседа Таначкевичева, вдова по бл. п. Данилі, пароху в Миколаєві, мати бл. п. Данила, бувшого пароха в Закомарю і посла та бл. п. Олекси ц. к. совіт. суд. в Бережанах, упокоїла ся дня 10. вересня с. р. в домі зятя о. Карановича в Миколаєві коло Бродів, проживши 91 літ серед загального поважаня задля своїх чеснот. — У Львові померла Мария Малиновска, жена радника висшого суду краєвого в 39 ім р. житя.

Телеґрами.

Відень 13 вересня. Архікн Франц Фердинанд видав до другої корпусної команди письмо з повідомленем, що Цїсар висказав особливу похвалу з приводу витревалости і доброго уcпособленя войск в часі послїдних великих маневрів.

Відень 13 вересня. Вість, подана деякими ґазетами о розмові архікн. Франца Фердинанда з якимсь угорским вояком телеґрафічного відділу, есть видумана

Будапешт 13 вересня. Просьбу, яку вніс до Цїсаря еп. Парві в імени обжалованих ніби то о бунт в Чернові, Цїсар увзглядниви. Всіх 44 засуджених на кару вязниці за підбурювання, помилувано.

Будапешт 13 вересня. Нині відбувала ся дальша нарада міністрів в помешканю Кошута перервана в суботу.

Гeнпемарк 13 вересня. Утворило ся тут товариство під протекторатом цісаря Вільгельма в цїли устроєня виправи бальонами до біґуна для розслідів ледового моря.

Париж 13 вересня. З Фезу доносять, під датою 8 с. м. француский консуль Ґенр просив перед шести днями султана о торжественну авдиєнцию для себе і для консулів Анґлії, Ішпанії, Німеччини і Австро Угорщини, щоби вручити єму ноту держав в справі лютого поступованя з плїнниками. Султан доси не відповів.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, **10·20***, **2^{05}**, 5·58, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, **2**, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10^{12}.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9^{39}.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27*), 1·91, 3·07*), 8^{21}.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20},
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*) 6^{12}, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, **3·40**, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча".

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8^{29}, 11^{33}.
До Вовкова: 5^{44}*), 7·13, 1·30*), **2·52**.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків".

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14
*) лиш до Винник

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45,
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Наконада. (Телефон ч. 527).